

č. j./Sp. zn./Typ
MD-32552/2021-510/5
MD/32552/2021/510

ROZHODNUTÍ

O rozkladu ze dne 22. července 2021, s doplněními ze dne 2. srpna 2021, 22. října 2021 a 24. října 2021, spolku Pankrácká společnost, z. s., IČO: 26666154, se sídlem Hudečkova 12/1097, 140 00 Praha 4, podaném proti společnému usnesení Ministerstva dopravy, odboru drážní dopravy, ze dne 28. června 2021, č. j. 31/2020-130-SPR/35, jímž jako věcně příslušný správní orgán po vrácení věci opětovně rozhodlo podle § 14 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále „správní řád“), o námitkách podjatosti všech úředních osob Magistrátu hl. m. Prahy, včetně ředitele Magistrátu hl. m. Prahy, vznesených spolkem Pankrácká společnost, z. s., podáním ze dne 12. května 2020, v řízeních vedených pod sp. zn. S-MHMP 458382/2020, pod sp. zn. S-MHMP 2588968/2019, a o námitce podjatosti všech úředních osob Magistrátu hl. m. Prahy, včetně ředitele Magistrátu hl. m. Prahy, ze dne 5. července 2020 v řízení vedeném pod sp. zn. S-MHMP 453799/2020, tak, že se těmto námitkám podjatosti nevyhovuje, přičemž žádná z úředních osob Magistrátu hl. m. Prahy, ředitele Magistrátu hl. m. Prahy nevyjímaje, nemá ve výše vedených řízeních z namítaných důvodů s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, a není proto vyloučena ze žádného z úkonů, k němuž je jinak v uvedených řízeních příslušná,

rozhodl ministr dopravy jako příslušný odvolací správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 správního řádu na základě návrhu rozkladové komise ve smyslu ustanovení § 152 odst. 3 správního řádu, **takto:**

„Podle ustanovení § 152 odst. 6 písm. b) a s přihlédnutím k § 152 odst. 5 podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu se rozklad z a m í t á a napadené společné usnesení Ministerstva dopravy, odboru drážní dopravy, ze dne 28. června 2021, č. j. 31/2020-130-SPR/35, s e p o t v r z u j e.“

O d ů v o d n ě n í :

Ministerstvu dopravy byl dne 22. července 2021 doručen rozklad spolku Pankrácká společnost, z. s., (dále též „účastník“, „odvolatel“, „spolek“), doplněný podáními ze dne 2. srpna 2021, 22. října 2021 a 24. října 2021, podaný proti společnému usnesení Ministerstva

dopravy, odboru drážní dopravy, ze dne 28. června 2021, č. j. 31/2020-130-SPR/35, (dále „společné usnesení ministerstva“).

Rozkladem napadeným společným usnesením ministerstva Ministerstvo dopravy, odbor drážní dopravy jako příslušný nadřízený správní orgán dle § 14 odst. 5 a § 178 správního řádu ve spojení s § 118 odst. 2 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl o obsahově obdobných námitkách podjatosti ze dne 12. května 2020 a ze dne 5. července 2020, vznesených spolkem Pankrácká společnost, z. s., třemi výroky tak, že se námitce podjatosti v řízení vedeném pod sp. zn. S-MHMP 458382/2020, sp. zn. S-MHMP 2588968/2019, sp. zn. S-MHMP453799/2020, všech úředních osob Magistrátu hl. m. Prahy, včetně ředitele Magistrátu hl. m. Prahy, nevyhovuje, přičemž žádná z úředních osob Magistrátu hl. m. Prahy, včetně ředitele Magistrátu hl. m. Prahy, nemá v uvedených řízeních z namítaných důvodů s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, a není proto vyloučena ze žádného z úkonů, k němuž je jinak v uvedeném řízení příslušná. (Pozn.: Řízení pod uvedenými spisovými značkami se týkají řízení o povolení stavby a zařízení staveniště tzv. veřejně prospěšné stavby „Výstavba trasy I. D metra v Praze, provozní úsek Pankrác – Nové Dvory“.)

Proti usnesení se podle § 76 odst. 5 správního řádu ve spojení s § 152 odst. 5 správního řádu může odvolat, resp. podat rozklad účastník, jemuž se usnesení oznamuje. Odvolat se nelze proti usnesení, které se pouze poznamená do spisu, a proti usnesení, o němž to stanoví zákon. Rozklad proti společnému usnesení ministerstva je podle § 152 odst. 1 správního řádu přípustný. Rozklad byl podán účastníkem dne 22. července 2021, s doplněními ze dne 2. srpna 2021, 22. října 2021 a ze dne 24. října 2021, tedy v zákonné patnáctidenní lhůtě ode dne 9. července 2021, kdy bylo společné usnesení ministerstva doručeno účastníkovi do datové schránky fikcí, kdy se písemnost považuje za doručenu desátým dnem ode dne, kdy byla zásilka připravena k vyzvednutí, i když si ji účastník nevyzvedl.

Správní orgán ministerstva, který napadené společné usnesení ministerstva vydal, neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu, tj. uplatnění autoremedury. Proto ve smyslu § 88 odst. 1, s přihlédnutím k § 152 odst. 5 správního řádu předložil dne 14. října 2021 rozklad se spisovým materiálem a svým stanoviskem poradnímu orgánu ministra dopravy, rozkladové komisi, a to vnitřním dopisem ze dne 13. října 2021, č. j. 31/2020-130-SPR/43.

Rozkladová komise přezkoumala napadené společné usnesení ministerstva podle zásad stanovených v § 89 odst. 2 správního řádu pro postup odvolacího správního orgánu, které ve smyslu § 152 odst. 5 správního řádu přiměřeně platí pro řízení o rozkladu. To znamená, že přezkoumala soulad napadeného společného usnesení ministerstva a řízení, které předcházelo jeho vydání, s právními předpisy. Přitom vyhodnotila následující právně významné skutečnosti a okolnosti, které jsou doloženy v předmětném spisovém materiálu:

Ministr dopravy společným rozhodnutím ze dne 9. června 2021, č. j. MD-13010/2021-510/8 (dále „rozhodnutí ministra o rozkladu“), dle § 140 odst. 7 správního řádu rozhodl jako příslušný odvolací správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 správního řádu ve společném řízení podle § 140 odst. 1 správního řádu na základě návrhu rozkladové komise ve smyslu ustanovení § 152 odst. 3 správního řádu tak, že zrušil usnesení Ministerstva dopravy, odboru drážní dopravy, ze dne 10. září 2020, č. j. 31/2020-130-SPR/3, usnesení Ministerstva dopravy, odboru drážní dopravy, ze dne 9. září 2020, č. j. 32/2020-130-SPR/3, a usnesení Ministerstva dopravy, odboru drážní dopravy, ze dne 22. září 2020, č. j. 44/2020-130-SPR/3, a věc ve všech třech případech vrátil k novému projednání správnímu orgánu, který napadená usnesení vydal. Ve smyslu ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu ministr dopravy pak vyslovil k vrácení věci právní názor, jímž bylo ministerstvo při novém projednání věci vázáno. Ministerstvo dopravy mělo námitky systémové podjatosti vyhodnotit v celé své šíři, smyslu i podstatě, tak jak je předestřel odvolatel. Z hlediska formálně právních požadavků na usnesení o podjatosti ve výrocih všech třech

napadených usnesení měl správní orgán pregnantně konstatovat, zda ředitel magistrátu, resp. úřední osoby jsou či nejsou vyloučeny z projednávání a rozhodování v jednotlivých třech stavebních řízeních vedených magistrátem k žádostem stavebníka.

Po vrácení věci ministerstvo nejprve usnesením ze dne 28. června 2021, č. j. 31/2020-130-SPR/33, poznamenaným do spisu, rozhodlo z moci úřední podle ustanovení § 140 odst. 1 správního řádu o spojení řízení o námitkách podjatosti do společného řízení, o čemž účastníka vyrozumělo přípisem ze dne 28. června 2021, č. j. 31/2020-130-SPR/34, a poté Ministerstvo dopravy společným usnesením ministerstva rozhodlo o námitkách podjatosti uplatněných spolkem.

Proti společnému usnesení ministerstva podal účastník dne 22. července 2021 rozklad, v němž namítá, že Ministerstvo dopravy nerespektuje závazný právní názor vyjádřený v rozhodnutí ministra dopravy o rozkladu, když odůvodnění napadeného společného usnesení ministerstva je polemikou s právními názory odvolacího správního orgánu a zjištěnými skutkovými závěry. Účastník proto odkázal na odůvodnění předchozího rozkladu, včetně podrobného a důkazy podloženého zdůvodnění včasnosti vznesených námitek podjatosti. Rozklad byl poté doplněn podáními ze dne 2. srpna 2021, 22. října 2021 a 24. října 2021. V rozkladu účastník uvedl následující námitky:

A. Riziko systémové podjatosti po novele § 14 zákona č. 176/2018 Sb. – ústavně konformní výklad.

Odvolatel uvádí, že ministerstvo vytrhává z kontextu správního řádu zákonnou úpravu zaměstnaneckého vztahu a z ní vyplývající podjatosti úřední osoby, a nesouhlasí s interpretací ustanovení § 14 odst. 2 správního řádu. Dále namítá, že ministerstvo se nevypořádává se stanoviskem vlády k legislativnímu návrhu zastupitelstva Pardubického kraje, který se následně promítl do novelizace citovaného § 14 správního řádu s tím, že uvedená novela nic nezměnila na podstatě systémové podjatosti. K pochybám o podjatosti stačí i poměrně malá míra podezření, přičemž podstatou není soukromý zájem úředníků, ale zvýšený zájem osob ovlivňujících jednání územně samosprávního celku jako zaměstnavatele těchto úředníků. Uvedený zvýšený zájem vyplývá např. z mediálních výstupů, předvolebních slibů atd. Vzhledem k samotné povaze a podstatě rozhodované věci, jejímu politickému významu a s tím spojeným zájmům, není dle účastníka žádná z úředních osob Magistrátu hl. m. Prahy schopna v žádném z řízení pro tuto stavbu rozhodovat nestranně, přestože sama nemá soukromý zájem na určitém výsledku správního řízení a může se i nadále subjektivně cítit nepodjatou. Vnější okolnosti na ni ovšem nutně působí takovým způsobem, že její schopnost rozhodovat nestranně deformují.

B. Procesní vady – porušení práv účastníka řízení

Odvolatel namítá, že ministerstvo nevydalo usnesení o možnosti seznámit se se spisovou dokumentací a vyjádřit se k ní před vydáním rozhodnutí. Opětovně nevyrozumělo účastníka řízení, že shromáždilo všechny podklady pro vydání rozhodnutí, aby se s nimi mohl seznámit a vyjádřit se k nim.

C. K jednotlivým částem společného usnesení ministerstva

Část II. Opětovně tvrzená opožděnost podání všech tří námitek systémové podjatosti

Odvolatel považuje uplatnění námitky podjatosti za včas podané, na podporu cituje z rozhodnutí ministra dopravy o rozkladu.

Část III. Argumentace v odůvodnění napadeného společného usnesení ministerstva

- Hlavní město Praha je 100 % vlastníkem Dopravního podniku hlavního města Prahy, a.s., a odvolatel tak nesouhlasí s argumentací ministerstva, považuje ji za nesrozumitelnou.
- Odvolatel nesouhlasí s úvahou ministerstva, že systémová podjatost Magistrátu hl. m. Prahy je vyloučena, jelikož zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o dráhách“), neobsahuje výlukou přenesené působnosti. Hledání řešení systémové podjatosti v zákonu o dráhách považuje za účelové.
- Hierarchická struktura Magistrátu hl. m. Prahy je vícestupňová, což znemožňuje ovlivnění úředních osob – odvolatel s tímto tvrzením nesouhlasí, žádná absolutní pojistka vylučující

působení vnějších okolností na rozhodování jednotlivých úředních osob neexistuje, denně v médiích se úřední osoba dočítá o finančních rozměrech této kauzy, o tom, jak neexistence pravomocného rozhodnutí stavbu prodražuje, což musí mít vliv na rozhodování úřední osoby.

Část IV. Argumentace odůvodnění napadeného společného usnesení – načasování oznámení o zahájení řízení do doby po vyhlášení nouzového stavu

Odvolatel namítá, že oznámení o zahájení řízení spojené s určením lhůty pro seznámení s dokumentací a podáním námitek do řízení po vyhlášení nouzového stavu vedlo k nemožnosti seznámit se s extrémně rozsáhlou dokumentací, čímž měl ztíženou možnost realizace svých práv. Zahájené řízení mělo být dle účastníka přerušeno. Rovněž načasování vydání a vyvěšení stavebních povolení na 30. červen 2021, tedy den, kdy bylo Magistrátu hl. m. Prahy doručeno společné usnesení ministerstva o nepodjatosti všech úředních osob magistrátu, má podle odvolatele svědčit o tom, že po celou dobu, kdy o jejich nepodjatosti nebylo rozhodnuto, prováděly úkony v řízení a připravovaly rozhodnutí, rovněž o nedobré veřejné správě, která upřednostnila výlučně zájmy žadatele.

Část V. Procesní postupy naznačující zvýšené riziko systémové podjatosti, medializace – propaganda směřovaná s právem na informace, „dovolenost“ publicity aj.

Odvolatel v odůvodnění ministerstva spatřuje účelovost zaměňování práva na informace, práva účasti dotčené veřejnosti na straně jedné, a na druhé straně cílené, jednostranné mediální propagace (propagandy) záměru ze strany investora, radních hlavního města Prahy, Magistrátu hl. m. Prahy, která je podle něj zjevná. Mediální výstupy nejsou a z podstaty věci ani nemohou být náhražkou práva na informace, natož náhražkou veřejné kontroly. Publicita záměru má podle odvolatele svůj jasný cíl – účel, s nímž jsou ze strany radních hlavního města Prahy, resp. magistrátu média oslovována, jímž není vyvážené, nezkreslené, detailní informování o záměru, průběhu jeho přípravy, projednání atd. V žádném případě nelze hovořit o informacích ve smyslu jejich objektivitě, úplnosti, korektnosti, průkaznosti. Veřejnost se pouze opakovaně dozvídá o plánovaných termínech zahájení či zprovoznění metra., popř. o odhadovaných investičních nákladech. Jakékoliv skutečné informace prokazující mediální tvrzení si občané musejí obstarat z jiných zdrojů, zejm. pak za využití zákona o svobodném přístupu k informacím. Tato tisková prohlášení, resp. mimořádná mediální aktivita politické reprezentace je tou skutečností, která zakládá důvodné pochybnosti k pochybám o nepodjatosti. Na intenzivní mediální aktivitu pak odkazuje odvolatel v části D rozkladu.

Část VI. Společné rozhodnutí ministra dopravy o rozkladu – analogický případ vznesené námitky systémové podjatosti – rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj

Odvolatel považuje společné usnesení ministerstva za nezákonné, neboť je postaveno na argumentaci, kterou rozšířený senát Nejvyššího správního soudu odmítl. O závěry rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu opřelo Ministerstvo pro místní rozvoj své rozhodnutí ze dne 28. prosince 2020, č. j. MMR-61322/2020-83/2776, na které odkázalo i rozhodnutí ministra o rozkladu. Dle odvolatele Ministerstvo pro místní rozvoj v obdobné kauze na základě téměř identické argumentace podatelů námitek systémové podjatosti vyloučilo ředitele Magistrátu hl. m. Prahy z projednávání a rozhodování v řízení. Dle odvolatele tedy Ministerstvo dopravy mělo postupovat obdobně, ale namísto toho Ministerstvo dopravy uvádí odlišnost obou případů strategických dopravních staveb, a tudíž nepřenositelnost závěrů učiněných v rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj na řešený případ. Odvolatel se pozastavuje nad argumentací Ministerstva dopravy, které uvedlo, že nepřihlíželo nejen k závěrům usnesení Ministerstva pro místní rozvoj, ale ani k závěrům usnesení Ministerstva životního prostředí ze dne 24. června 2020, č. j. MZP/2020/500/13333, které rovněž posuzovalo systémovou podjatost úředních osob Magistrátu hl. m. Prahy, když usnesení Ministerstva životního prostředí není součástí spisové dokumentace, což si odvolatel ověřil při nahlížení do spisu. Jelikož nemá k dispozici usnesení Ministerstva životního prostředí, neví, co bylo obsahem vznesené námitky, ani jaká byla argumentace Ministerstva životního prostředí, proto nelze na toto usnesení odkazovat.

D. Nově nastalé a zjištěné skutečnosti nasvědčující enormně vysokému riziku tzv. systémové podjatosti – nové důkazy o mimořádném zájmu hl. m. Prahy/rady hl. m. Prahy na urychleném zahájení stavby

Dle odvolatele Dopravní podnik hl. m. Prahy, a.s., (manažer projektu „metro I.D“, Ing. J. Hrnčíř), náměstek pro dopravu rady hl. m. Prahy (Ing. A. Scheinherr) a primátor hlavního města Prahy (MUDr. Z. Hřib) oslovili Společenství vlastníků jednotek v Kovařovicové ulici s výzvami k jednání a návrhy, které měly vést ke vzdání se procesních práv účastníka řízení u jednotlivých členů SVJ, především nepodání odvolání v odvolací lhůtě proti vydaným stavebním povolením. Odvolatel na podporu svého tvrzení o proběhlých schůzkách předkládá ukázky z e-mailové komunikace a navrhuje důkaz výslechem svědků, tj. primátora, náměstka pro dopravu, členů SVJ v Kovařovicové ulici. Součástí rozkladu je pak příloha odkazů na mediální články, jejichž cílem je ostrakizace spolku.

Odvolatel navrhuje, aby jeho rozkladu bylo vyhověno a napadené společné usnesení ministerstva bylo změněno tak, že námitky podjatosti všech úředních osob Magistrátu hl. m. Prahy, včetně ředitele Magistrátu hl. m. Prahy, uplatněné odvolatelem v řízeních pod sp. zn. S-MHMP 453799/2020, sp. zn. S-MHMP 2588968/2019 a sp. zn. S-MHMP 458382/2020, se vyhovuje.

Ministerstvo dopravy poté ještě dne 25. října 2021 obdrželo 2. a 3. doplnění rozkladu proti společnému usnesení ministerstva, která mají dokazovat intenzivní zájem nejvyšších politických představitelů hlavního města Prahy na urychlené realizaci výstavby trasy metra D, minimálně v úseku Pankrác – Olbrachtova. Jedná se o řadu výstupů z mediálních a sociálních sítí k dané problematice, včetně žádosti Občanského sdružení zelené Čechy, které požadovalo dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, kopie rozhodnutí za období od 1. ledna 2020 do 31. srpna 2021, ve kterých vystupovala jako účastník řízení, popř. jako zmocněnec účastníka Pankrácká společnost. Stejně tak doklad o osobní angažovanosti náměstka primátora hl. m. Prahy, Ing. Adama Scheinherra, který dal podnět rejstříkovému soudu – Městskému soudu v Praze ve věci neplnění zákonem stanovených povinností spolkem, ve snaze znepříjemnit život jeho členům.

Rozkladová komise na základě vyhodnocení skutečností zjištěných ze spisového materiálu dospěla k těmto závěrům, z nichž vychází její návrh, aby ministr dopravy podle ustanovení § 152 odst. 6 písm. a) a s přihlédnutím k § 152 odst. 5 podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu rozklad zamítl a napadené společné usnesení ministerstva potvrdil. K jednotlivým námitkám a argumentaci účastníků pak rozkladová komise uvádí následující:

Rozkladová komise se nejprve zabývala otázkou včasnosti podání rozkladu. Dne 2. července 2021 byla do spisu nahlížet zástupkyně odvolatele, přičemž současně stvrdila, že si pořídila fotokopii celého spisu, včetně společného usnesení ministerstva. Odbor drážní dopravy vzhledem k této skutečnosti uvedl, že pro běh odvolací lhůty by měl být rozhodný den 2. července 2021, nikoli až den 8. července 2021 (kdy bylo usnesení doručeno odvolateli do datové schránky fikcí), proto dle jeho názoru v době podání rozkladu odvolací lhůta již měla marně uplynout. Samotný odvolatel pak uvedl, že mu společné usnesení ministerstva bylo doručeno dne 8. července 2021. Podle rozkladové komise je však dle doručenek zřejmé, že odvolateli dne 8. července 2021 bylo doručeno vyrozumění ministerstva o spojení řízení. Společné usnesení ministerstva mu bylo do datové schránky doručeno fikcí dne 9. července 2021. Dle § 72 odst. 1 správního řádu se rozhodnutí účastníkům oznamuje doručením stejnopisu písemného vyhotovení do vlastních rukou nebo ústním vyhlášením. V daném případě jsou účinky oznámení společného usnesení ministerstva spojeny s doručením stejnopisu jeho písemného vyhotovení do vlastních rukou účastníka. Do spisu nahlížela paní Eva Napoleao do Reis, která byla zmocněna k tomuto úkonu předsedkyní spolku, paní Marii Jelínkovou. Z plné moci ze dne 29. června 2021 plyne, že paní Eva Napoleao do Reis byla zmocněna pouze k nahlížení do spisu a k požadování informací o řízení. Předání kopie zmocněnci oprávněného k nahlížení do spisu nelze považovat za řádné doručení společného usnesení ministerstva účastníkovi dle správního řádu. Společné usnesení ministerstva bylo účastníkovi řádně doručeno dne 9. července 2021. Rozklad byl podán včas, jak bylo i výše konstatováno.

Námítka účastníka o nemožnosti seznámit se se spisovou dokumentací a vyjádřit se k ní před vydáním rozhodnutí, je nedůvodná. Právo účastníka dle § 36 odst. 3 správního řádu na možnost vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí, je právem každého účastníka správního řízení, který očekává ukončení řízení vydáním rozhodnutí ve věci, tedy vydáním meritorního rozhodnutí. Rozhodnutím o námitce podjatosti ve formě usnesení se upravuje toliko řízení před správním orgánem, je tedy rozhodnutím procesní povahy (k tomu viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu 4 As 1/2010 – 67, ze dne 28. ledna 2010, a ze dne 16. února 2011, č. j. 3 Ads 49/2010-112, www.nssoud.cz). Usnesení, jímž není námitce podjatosti vyhověno, není rozhodnutím meritorním, které by zasahovalo přímo do subjektivních práv účastníka řízení, a proto na vydání usnesení o námitce podjatosti se ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu nepoužije.

Otázka opožděnosti podání všech tří námitek systémové podjatosti byla dostatečně vypořádána rozhodnutím ministra ze dne 9. června 2021, kde bylo vysvětleno, proč jsou podané námítky v každém jednotlivém stavebním řízení považovány za včas podané. Odvolatel se s tímto vypořádáním ztotožnil a v rozkladu na ně pouze poukázal.

Rozkladová komise se nejprve zabývala námitkou týkající se rizika systémové podjatosti Magistrátu hl. m. Prahy tvrzenou odvolatelem. Správní řád jako důvod podjatosti tzv. riziko systémové podjatosti nezná, teprve judikatura dovodila, přestože zákon *expressis verbis* nerozlišuje podjatost systémovou, že důvodem vyloučení úředních osob může být systémová podjatost (nikoli však jen riziko systémové podjatosti). V ustanovení § 14 odst. 2 správního řádu se uvádí, že právě z důvodu služebního poměru nebo pracovněprávního nebo jiného obdobného poměru ke státu nebo k územnímu samosprávnému celku nelze pochybovat o nepodjatosti. Samotný tento poměr nemůže být důvodem podjatosti. Pokud by se mělo jednat o systémovou podjatost, musí k otázce rizika podjatosti přistupovat další vnější vlivy, z kterých by plynulo zvýšené riziko vnějšího vlivu na úředníka. Podle rozkladové komise obecně ve vztahu k odvolatelovým námitkám tzv. systémové podjatosti je třeba uvést, že o tzv. systémovou podjatost může jít tehdy, kdy rozhoduje úředník územního samosprávného celku (případně jiného orgánu) ve věci, která se, ať již přímo či nepřímo, týká tohoto celku (orgánu), přičemž však tato skutečnost sama o sobě ještě nezakládá podjatost úředních osob a je nutné ji posuzovat nanejvýš obezřetně. Současně přitom postačuje míra podezření pro shledání existence systémového rizika podjatosti v nadkritické míře. K důvodu pochybovat o nepodjatosti dané úřední osoby musí nicméně přistoupit určitá další okolnost, ze které bude vyplývat podezření, že v důsledku zaměstnaneckého poměru takové úřední osoby by mohl být její postoj ovlivněn i jinými než zákonnými hledisky, či je takové podezření patrné již ze samotné povahy projednávané věci (k tomu viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. ledna 2013, sp. zn. 1 As 89/2010, www.nssoud.cz).

Z ustanovení § 14 odst. 1 správního řádu vyplývá, že *každá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomocí správního orgánu (dále jen "úřední osoba"), o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, je vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit.* Z formulace „lze důvodně předpokládat“ lze dovodit, že primární podmínkou je existence důvodnosti domněnky o podjatosti úřední osoby. V daném případě to znamená, že buď účastník řízení (§ 14 odst. 3 správního řádu) nebo sama úřední osoba (§ 14 odst. 4 správního řádu) jsou vždy povinni námitku podjatosti úřední osoby nejen vznést (úřední osoba bezodkladně o svém vyloučení uvědomit svého představeného), ale též i řádně a věcně odůvodnit, neboť jinak by představený úřední osoby nemohl o jejím vyloučení z provádění úkonů ve věci kvalifikovaně rozhodnout.

Správní řád počítá rovněž s eventualitou, že by namísto vyloučené úřední osoby nebylo možno, zejména z personálních příčin, určit jinou úřední osobu. V tomto případě je povinností představeného uvědomit o nastalé situaci bezodkladně nadřízený správní orgán a předat mu spis vedený v této věci. Nadřízený správní orgán bude ve věci postupovat podle § 131 odst. 4 správního řádu o změně příslušnosti správního orgánu. Základní podmínkou pro vyloučení úřední osoby z úkonů v řízení je existence důvodného předpokladu, že tato osoba může mít

pro svůj poměr k věci v širším smyslu zájem na výsledku řízení. Na pojem poměr k věci v širším smyslu však nelze pohlížet jen subjektivně jako na individuální zájem na výsledku řízení například z důvodu kladných či negativních vztahů úřední osoby s účastníky řízení či z důvodu ekonomické závislosti na některém z účastníků řízení. V daném konkrétním případě zjevně tato subjektivní stránka možné podjatosti evidentně naplněna není, ostatně ani účastník takový druh podjatosti nenamítá. Nestrannost úřední osoby spočívající v neexistenci poměru k projednávané věci je nutno posuzovat i z objektivního hlediska, tj. zda neexistují takové objektivní okolnosti, které by mohly vést k legitimním pochybnostem o tom, že úřední osoba není schopna nezávislého a nestranného rozhodování.

Odvolatel argumentuje existencí systémové podjatosti Magistrátu hl. m. Prahy a individuálně i ředitele Magistrátu hl. m. Prahy, kterou dokládá mediálními výstupy politických představitelů vedení hl. města Prahy (primátor Z. Hřib, radní A. Scheinherr) k otázce stavby trasy D pražského metra, ze kterých dovozuje ve smyslu uvedeného judikátu možnost zkřivení postoje úředních osob povolaných k řízení o uvedené stavbě a toho vyplývající nemožnost nezávislého a nestranného rozhodování státní správy představované úředníky magistrátu v této věci.

Vzhledem k tomu, že metro, o jehož součást se v tomto případě jedná, je stavbou dopravní infrastruktury celostátního významu, nelze podle rozkladové komise spatřovat v této stavbě výlučný zvýšený zájem územně samosprávného celku. Z mediálních aktivit politických představitelů, uvedených odvolatelem, lze dovodit spíše obecnou snahu o dokončení předmětné stavby či nízkou, resp. zanedbatelnou intenzitu případného vnějšího působení na příslušné úředníky Magistrátu hl. m. Prahy. Nejeví se tak jako pravděpodobné, resp. nejsou dány důvodné pochybnosti, že by v důsledku uvedených mediálních vystoupení některých pražských komunálních politiků bylo rozhodování oprávněných úředních osob způsobilé být podjaté, resp. že by tyto osoby byly vyloučeny. Co se týče mediálních vyjádření politických představitelů obecně, lze odkázat např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. prosince 2018, č. j. 4 As 302/2018 – 55, www.nssoud.cz, kde k tomuto uvedl, cit.: „*Připuštěním žalobcova výkladu a aplikace daného ustanovení by mohlo docházet k nežádoucímu zablokování výkonu státní správy, když by jakýkoliv účastník jakéhokoliv řízení vedeného jakýmkoliv ministerstvem mohl vznést námitku systémové podjatosti, a to s odkazem na veřejná prohlášení či volební programy jednotlivých ministrů stojících v čele těchto ministerstev. Z logiky věci je zřejmé, že každý ministr, jakožto politik, v rámci své funkce a s ohledem na členství v určité politické straně, sleduje určitý program skládající se z jednotlivých cílů.*“ Konečně nelze pominout ani to, že podle ustanovení § 16 zákona č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, je úředník povinen, kromě jiného, hájit při výkonu správních činností veřejný zájem, jednat a rozhodovat nestranně bez ohledu na své přesvědčení a zdržet se při výkonu práce všeho, co by mohlo ohrozit důvěru v nestrannost rozhodování, a v neposlední řadě plnit pokyny vedoucích úředníků jen tehdy, nejsou-li v rozporu s právními předpisy.

Odvolatel argumentoval závěry usnesení Nejvyššího správního soudu, ze dne 21. listopadu 2012, č. j. 1 As 89/2010-119, ve kterém rozšířený senát uvedl, cit.: „*Rozhoduje-li orgán územního samosprávného celku ve správním řízení ve věci, která se týká zájmu tohoto územního samosprávného celku, je důvodem pochyb o nepodjatosti úřední osoby dle § 14 odst. 1 správního řádu její zaměstnanecký poměr k územnímu samosprávnému celku tehdy, je-li z povahy věci či jiných okolností patrné podezření, že v důsledku tohoto zaměstnaneckého poměru by mohl být její postoj k věci ovlivněn i jinými než zákonnými hledisky.*“ V této věci soud hodnotil „postavení zaměstnanců obcí a krajů, podílejících se na výkonu pravomocí správních orgánů, tedy osob spadajících do působnosti zákona č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků. Je tak patrné, že rozšířený senát Nejvyššího správního soudu odmítl existenci systémové podjatosti za automatickou v případech, kdy jde o územně samosprávný celek, jehož zaměstnanci (úředníci) rozhodují o záležitostech týkajících se rozvoje tohoto celku.

K argumentaci odvolatele údajnou analogii případu, kdy Ministerstvo pro místní rozvoj konstatovalo podjatost, resp. vyloučení ředitele Magistrátu hl. m. Prahy z projednávání a rozhodování v územním řízení ve věci Pražského okruhu, a to zejména s ohledem na obsah

či znění „Memoranda o spolupráci na urychlení přípravy a realizace významných dopravních staveb na území hlavního města Prahy a Středočeského kraje“, jehož signatářem bylo mimo jiné i hlavní město Praha, je třeba uvést následující. Ministr dopravy v rozhodnutí o rozkladu ze dne 9. června 2021 poukázal na toto usnesení Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 28. prosince 2020, č. j. MMR-61322/2020-83/2776, s tím, že *novela § 14 správního řádu zdůraznila nutnost individualizovaného rozhodování o uplatněné námitce systémové podjatosti a stanovila, že k důvodným pochybnostem o systémové podjatosti nepostačí pouze zaměstnanecký či obdobný poměr, pokud není doplněn jinými okolnostmi, z nichž plyne zvýšené riziko vnějšího vlivu na úřední osoby. Takovýmito okolnostmi by v daném případě mohly být jednak strategický dopravní význam stavby metra I. D pro hlavní město Prahu a jednak vlastnický vztah hlavního města Prahy ve vztahu ke stavebníkovi, kdy věcně a místně příslušný stavební úřad (magistrát) je orgánem hlavního města Prahy. Tuto skutečnost odvolatel opakovaně namítal, právě tato skutečnost zavdala oprávněnou obavu odvolatele ohledně nestranného a nepodjatého rozhodování magistrátu v předmětných stavební řízení, kdy je všeobecně známým, a nejen v médiích opakovaně prezentovaným faktem, že výstavba metra I. D je pro hlavní město Prahu prioritní (strategickou) dopravní stavbou. Avšak ze strany ministerstva nebyla beze všech pochybností řádně vypořádána. Z výše uvedeného vyplývá, že ministerstvu bylo vytýkáno nedostatečné vyhodnocení námítky systémové podjatosti v celé své šíři, smyslu i podstatě, tak jak je předestřel odvolatel. Ve společném usnesení ministerstva se proto po vrácení věci této námitce věnovalo ministerstvo již podrobněji, když mj. uvedlo, že hlavní město Praha jako většinový, resp. výhradní vlastník provozovatele speciální dráhy – metra, o této dráze současně rozhoduje jako speciální stavební úřad, a to na základě zákona o dráhách.*

Rozkladová komise v tomto případě považuje za naprosto stěžejní skutečnost to, že speciálním stavebním úřadem ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) stavebního zákona v případě stavby speciální dráhy, tj. metra je podle § 57 odst. 1 zákona o dráhách hlavní město Praha, resp. jako orgán Magistrát hl. m. Prahy. Jedná se o **působnost výhradní**, kdy s ohledem na tuto zákonem stanovenou exkluzivitu hl. m. Prahy nelze řízení ve věci stavby metra delegovat na jiný věcně příslušný stavební úřad, jako se to stalo v případě citovaného usnesení Ministerstva pro místní rozvoj, na něž odvolatel odkazuje, které se týkalo řízení o umístění stavby Pražského okruhu, tj. staveb pozemních komunikací. Systémová podjatost je tak v tomto případě prakticky vyloučena, protože zkrátka neexistuje jiný zákonem stanovený věcně příslušný správní orgán, který by mohl v této věci rozhodnout namísto Magistrátu hl. m. Prahy. Připuštěním systémové podjatosti by tak došlo akorát k nežádoucímu zablokování výkonu státní správy. Je tedy namístě zabývat se pouze možnou podjatostí konkrétních úředních osob.

Odvolatel však neuvedl žádné skutečnosti, které by ve vztahu ke konkrétním úředním osobám dokladovaly jejich poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům, či takový zájem na výsledku řízení, které by byly důvodem pro jejich vyloučení z řízení. Takové skutečnosti nejsou ostatně patrné ani z předloženého spisového materiálu.

Rozkladová komise z odvolatelem předložených „*nově nastalých a zjištěných skutečností nasvědčující enormně vysokému riziku tzv. systémové podjatosti – nové důkazy o mimořádném zájmu HMP/RHMP na urychleném zahájení stavby*“, tedy z různých novinových článků, e-mailů, nevyvozuje snahu politických představitelů hlavního města Prahy ovlivnit konkrétní úřední osoby Magistrátu hl. m. Prahy, které vedou předmětná stavební řízení, ale spíše ovlivnit místní obyvatele.

V průběhu řízení odvolatel toliko dovozoval systémovou podjatost úředníků Magistrátu hl. m. Prahy zejména z postupů ve stavebním řízení, bez uvedení konkrétních skutečností, které by byly důvodem pro jejich vyloučení, přičemž mediální vyjádření politických představitelů hlavního města Prahy odpovídají tomu, za jak významnou strategickou stavbu – stavbu metra I. D považují. Tato mediální vyjádření rozkladová komise neshledala za důvody, které by měly vyvolat pochybnosti o podjatosti konkrétních úředních osob.

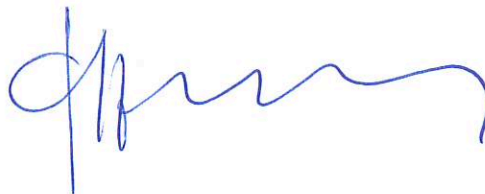
Rozkladová komise proto dospěla k závěru, že vzhledem k absenci jakýchkoliv okolností odůvodňujících podezření z podjatosti konkrétních úředních osob nebyl důvod tyto osoby z řízení vylučovat a společné usnesení ministerstva tak shledala věcně správným a v souladu se zákonem. Na základě výše uvedených skutečností rozkladová komise proto navrhla ministru dopravy, aby rozklad zamítl a napadené společné usnesení ministerstva potvrdil.

Ministr dopravy na základě výše uvedených skutečností souhlasil s návrhem rozkladové komise a rozhodl tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

Poučení:

Podle § 91 odst. 1, ve spojení s ustanovením § 152 odst. 5 správního řádu, proti tomuto rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze dále podat rozklad.

V Praze 8. 12. 2021

doc. Ing. Karel Havlíček, Ph.D., MBA

ministr dopravy

Rozdělovník:

Účastník řízení (podatel námítky):

- Pankrácká společnost, z. s., ID DS: **gi8zrwf**

Na vědomí:

- Dopravní podnik hl. m. Prahy, a.s., prostřednictvím zmocněnce Inženýring dopravních staveb, a.s., ID DS: **v2vzv5s**
- Magistrát hl. m. Prahy, odbor pozemních komunikací a drah, ID DS: **48ia97h**
- Ministerstvo dopravy, odbor drážní dopravy - **zde**

Spis

Doložka autorizované konverze do dokumentu obsaženého v datové zprávě

Sděluji, že tento dokument, který vznikl převedením vstupu v listinné podobě do podoby elektronické pod pořadovým číslem 144001841-329678-211208125618, skládající se z 9 listů, se doslovně shoduje s obsahem vstupu.

Autorizovanou konverzí dokumentu se nepotvrzuje správnost a pravdivost údajů obsažených v dokumentu a jejich soulad s právními předpisy.

Zajišťovací prvek:

bez zajišťovacího prvku

Subjekt, který autorizovanou konverzí dokumentu provedl:

Ministerstvo dopravy

Datum vyhotovení doložky:

8.12.2021

Jméno, příjmení a podpis osoby, která autorizovanou konverzí dokumentu provedla:

Lukáš Svoboda

144001841-329678-211208125618

Poznámka:

Kontrolu této doložky lze provést v centrální evidenci doložek přístupně způsobem umožňujícím dálkový přístup na adrese <https://www.czechpoint.cz/overovacidolozky>.